

Het XIe Internationale Tandheelkundige Congres te Londen 19—26 Juli 1952

In de laatste nummers hebben wij onze lezers onder het hoofd: „Fédération Dentaire Internationale” gegevens verstrekt over het in 1952 te houden Congres te Londen, waarbij met kracht werd opgewekt zich nog vóór 1 Jan. a.s. als deelnemer te doen inschrijven.

Naar men ons vanwege het secretariaat van het Nationaal Comité mededeelt heeft dit niet het gewenste gevolg gehad en blijft het aantal aanmeldingen tot nu toe beneden de verwachting. Waarschijnlijk moet dit worden verklaard door het feit, dat de datum van het Congres 19 Juli 1952 nog ver af ligt en men het moeilijk acht reeds nu een beslissing te nemen. Nog méér dan een half jaar, het heeft immers de tijd! Maar hier ligt nu de grote vergissing, en het is met de meeste klem dat wij daarop willen wijzen. De bijzondere omstandigheden waarin onze huidige wereld nog steeds verkeert zijn ook hier oorzaak dat zij, die zich niet voor 1 Jan. a.s. laten inschrijven niet alleen stellig *voor hogere kosten komen te staan*, maar tevens groot gevaar lopen *niet meer op enige accommodatie in de Britse metropolis te kunnen rekenen*. En wij zijn ervan overtuigd dat dit dan door velen zal worden betreurd wanneer . . . het te laat is.

De congressen van 1926 te Philadelphia, van 1931 te Parijs, van 1936 te Weenen mochten alle een belangrijk contingent landgenoten trekken. Nu de organisatie in handen is van onze vrienden aan de overkant van de Noordzee, nu uit alles blijkt hoe serieus en groot men de zaken daar aanpakt, zó dat men nu reeds veilig kan spreken van een wel zeer bijzonder evenement in de tandheelkundige wereldhistorie, is er meer dan ooit aanleiding reeds thans te besluiten dit gebeuren niet te verzuimen. Vast staat dat iets van deze aard de eerste tien jaren aan Europa niet meer zal worden geboden; het eerstvolgende congres zal met de grootste waarschijn-

lijkheid voor Amerika zijn. Niemand die zich derhalve maar even vrij kan maken, ontbreke!

Waar wij het voorrecht genieten de voorzitter van de Fédération Dentaire Internationale in ons midden te hebben meenden wij niet beter te kunnen doen dan hem te verzoeken bovenstaande opwekking met zijn ter zake dus bij uitstek deskundige pen aan te vullen en voor zover nodig van concrete argumenten te voorzien. Wij vonden collega Nord daartoe aanstonds bereid en verlenen hem hierbij gaarne het woord.

Redactie

* *
*

LONDEN 1952

In Juli 1952 zal — menselijkerwijze gesproken — in Londen het grootste tandheelkundig Congres gehouden worden dat Europa tot nu toe heeft gekend, waarbij het aantal deelnemers wordt geschat op vier tot acht duizend!

Dit „menselijkerwijze gesproken” is een variatie op het „Hitler permitting” van het te vergeefs voorbereide Congres, dat in 1941 zou plaats hebben. De statistiek lijkt echter gunstig, want waar het Congres te Londen tweemaal door oorlog is mislukt (1914 en 1941), lijkt het toch wel al te merkwaardig indien dit een derde maal opnieuw zou geschieden.

Onze Engelse collegae in ieder geval hebben zich met ontembare toewijding opnieuw op de organisatie geworpen en erkend moet thans reeds worden, dat zij dit doen op een wijze die de grootste bewondering afdwingt.

Schrijver dezes is thans voor de zesde maal lid van het Organisatie-Comité dat de grote F.D.I. Congressen voorbereidt (Philadelphia 1926, Parijs 1931, Weenen 1936, London 1941, Boston 1947) en meent daaraan enig recht tot oordelen te mogen ontleen. Hij kan slechts getuigen, dat de zich bij voortdurende opstapelende moeilijkheden voor de organisatoren een reden te meer schijnen om deze met nimmer falende opgewektheid en bewonderenswaardig Brits phlegma te boven te komen.

Ook de financiële consequenties, die aan de opzet van een dergelijke onderneming in de huidige tijd vastzitten en waarbij met astronomische bedragen gerekend moet worden, vermogen niet hen uit het evenwicht te brengen.

In een dezer dagen te Parijs gehouden Bestuursvergadering van de F.D.I., waar ook het Congrescomité vertegenwoordigd was, is volop gelegenheid geweest in bijzonderheden de vorderingen na te gaan en te kunnen constateren, dat alle waarborgen voor een groot succes aanwezig zijn. Het wetenschappelijke programma is zó samengesteld, dat

de meest bekende vertegenwoordigers van onze professie uit alle delen der wereld een inleiding zullen houden en als sprekers bij de gedachtenwisseling zullen optreden.

Voordrachten zijn niet toegelaten; er zullen uitsluitend *rapporten* worden uitgebracht over alle belangrijke onderdelen der Odonto-Stomatologie. Deze worden vooraf gepubliceerd in het „International Dental Journal”, zodat de auteur slechts tien minuten krijgt voor een samenvatting. Op die wijze blijft de congres-tijd beschikbaar voor de discussie; de eerste debaters zijn van te voren reeds aangewezen waarmee wordt bereikt dat de gedachtenwisseling op internationaal peil komt te staan. Met deze regeling voorkomt men dat — gelijk gemeenlijk op internationale congressen — een onnoemelijk aantal voordrachten over de hoofden der toehoorders wordt uitgestort, verhandelingen veelal, welke men met veel meer profijt rustig thuis kan lezen, temeer omdat de tijd voor een vruchtdragende discussie toch ontbreekt. De congressist kan thans gaan luisteren naar diè onderwerpen, waarin hij bij uitstek belang stelt; hij weet dat hij daar de verschillende standpunten door de allerbesten in zijn beroep zal horen bespreken en eventueel kan hij daarna zelf aan de discussies deelnemen.

Voorts is het aantal *tafel-demonstraties* van de allerbesten zeer groot; wetenschappelijke *films* draaien de gehele week aan één stuk door en als nieuw element komt thans de *televisie* (ook de gekleurde) het programma verrijken, waardoor het mogelijk zal zijn, zowel demonstraties als operaties op patiënten op de gemakkelijkste wijze te vertonen voor een groot auditorium. Wetenschappelijke *tentoonstellingen* op ieder gebied zullen het de geïnteresseerden mogelijk maken op hun gemak van de laatste vorderingen der wetenschap kennis te nemen, terwijl een zeer grote *industriële tentoonstelling* alles zal brengen wat de techniek in 1952 op het stuk van instrumentarium en hulpmiddelen maar te bieden heeft.

Dat naast dit alles de *ontspanning* niet is vergeten, spreekt vanzelf. Een grote reeks attracties, waarbij natuurlijk niet in de laatste plaats aan de hun echtgenoten vergezellende dames is gedacht, is in het programma opgenomen!

Het feit dat men voor het Congres de hand heeft kunnen leggen op de uniek gelegen nieuwe „Festival Hall” (de eerste maal dat deze voor een congres gebruikt zal worden) waarborgt een milieu, dat door zijn schone entourage, gemakkelijke bereikbaarheid en zijn restauratiezalen voor het doel bij uitstek geschikt is. De reeks officiële en officieuze recepties, theatervoorstellingen, gardenparties etc. . . . vindt haar hoogtepunt in het grote Congresbanquet in Grosvenor House en het Congresbal, dat in de Albert Hall zal plaats vinden, ruimte biedend aan 3500 deelnemers, hetgeen op zich zelf al een onvergetelijke herinnering zal blijken voor allen die dit nimmer hebben bijgewoond.

Uit het bovenstaande moge blijken, dat het Congrescomité het mogelijke heeft gedaan om er voor te zorgen, dat als straks uit alle delen van de aardbol de duizenden zich naar Londen zullen opmaken,

dezen terug zullen keren naar hunne haardsteden in de wetenschap, dat zij iets hebben meegemaakt, wat zij onder geen beding zouden hebben willen missen.

Hoe bekwaam echter ook de organisatoren mogen wezen, er is iets dat hun taak bovenmate verzwaart: het feit dat zij niet bij benadering *het aantal deelnemers kennen dat in Juli te Londen aanwezig zal zijn!*

Het Comité heeft een beroep gedaan op de collegae in de verschillende landen om zich *tijdig* op te geven, maar ofschoon reeds een groot aantal aanvragen is binnen gekomen, is het bij lange niet waarop gerekend kan en moet worden.

Wie zich gemakshalve op het laatste ogenblik meldt loopt echter het risico dat voor accommodatie in Londen niet meer kan worden gezorgd; dat alles wat van te voren geregeld kan worden (de plaatsen bij demonstraties en operaties, de bezoeken aan ziekenhuizen, theaters en recepties, bal, diner) is volgeboekt; dat de voorraad drukwerken (programma's, handelingen etc.) uitgeput is en dat hij dus maar matig aan zijn trek komt.

Met het oog op de exorbitante kosten van drukwerk etc. kan alleen rekening worden gehouden met deelnemers waarvan bij tijdige aanmelding het aantal vrij nauwkeurig bekend is.

Bij de informaties in Parijs verkregen, bleek dat de Nederlandse aanmelding tot nu toe opvallend gering is, hetgeen in Londen te meer verwondering had gewekt, omdat van onze landgenoten van oudsher een zeer groot percentage de internationale congressen bezoekt, zodat dus verwacht mag worden, dat — gegeven de geringe afstand — honderden Nederlandse tandartsen aanwezig willen zijn.

Door schrijver dezes is opgemerkt, dat hij vermoedde dat tot de Nederlandse tandartsen nog niet is doorgedrongen, dat zowel hun eigen belang, als gevoelens van behulpzaamheid tegenover de Congresleiding, meebrachten dat zij hunne aanmelding reeds hadden behoren te verrichten en dat hij overtuigd was dat na hernieuwde opwekking die aanmeldingen snel zouden binnenkomen.

Vandaar dat hierbij met nadruk wordt opgewekt *thans* de nodige maatregelen te nemen om zich te melden, waarbij men, dank zij de hulpvaardigheid van Collega *S t o r k*, dit al heel eenvoudig kan doen door zich bij hem op te geven, waarna hij voor de rest zal zorgen.

Niet zozeer voor het Congres, doch voor de Nederlandse tandheelkunde, is het te hopen dat, evenals vroeger, de collegae in zeer groten getale gebruik zullen maken van de gelegenheid deze grootse manifestatie bij te wonen.

De afwezigen zullen tenminste tien jaren moeten wachten alvorens in Europa deze kans opnieuw te krijgen, want het Congres van 1957 zal naar alle waarschijnlijkheid in de U.S.A. worden gehouden.

C h. F. L. N o r d